

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 30. april 2019 af Østre Landsrets 24. afdeling
(landsdommerne Thomas Lohse, Annette Dam Ryt-Hansen og Anne-Mette Lyhne Jensen
(kst.) med nævninger).

24. afd. N nr. S-1950-18:

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

CPR nr.

(advokat Nima Nabipour, besk.)

Retten i Holbæks dom af 29. juni 2018 (60-1200/2018) er anket af Tiltalte med endelig påstand om frifindelse, subsidiært at forhold 1 henføres under straffelovens § 241, og mere subsidiært formildelse. Tiltalte har endvidere nedlagt påstand om frifindelse for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt skærpelse af såvel straf som frakendelsestid af den ubetingede frakendelse af førerretten.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om stadfæstelse af dommens bestemmelser om udvisning og konfiskation.

Tiltalte har ikke haft indsigelser mod påstandene om frakendelse af førerretten og konfiskation.

Person 1 har som for byretten nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale forsørgertabs-erstatning med 990.528,39 kr., subsidiært 987.000 kr., et overgangsbeløb efter erstatningsansvarslovens § 14 a med 165.000 kr. og godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a med 100.000 kr.

Person 2 har som for byretten nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a med 100.000 kr.

Person 3 har som for byretten nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a med 100.000 kr. og forsørgerstabserstatning på 99.280 kr.

Person 4 har som for byretten nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a med 100.000 kr. og forsørgerstabserstatning på 172.720 kr.

Person 5 har som for byretten nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a med 100.000 kr. og forsørgerstabserstatning på 285.600 kr.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men har ikke haft bemærkninger til erstatningsopgørelsen, dog således at tiltalte finder den af byretten fastsatte godtgørelse efter erstatningslovens § 26 a passende.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne

Vidne 1, **Vidne 4**, **Vidne 10 (V10)** og **Vidne 8 (V8)**.

De i byretten af vidnerne **Vidne 2**, **Vidne 3**, **Vidne 5**,

Vidne 6, **Vidne 7**, **Vidne 9 (V9)** og bilinspektør **Vidne 11** afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han kender **Vidne 1** fra Holbæk. De er mere bekendte end venner og har kendt hinanden i 4-5 år. Han havde aldrig set **Forurettede (F)** før den 5. oktober 2017, og mødet med **F** på McDonalds var tilfældigt. Han var sammen med **Vidne 1** den pågældende dag, fordi

han skulle køre **Vidne 1** til dennes butik i **By (tidl. By 1)**. Han hørte ikke nogen trusler på McDonalds. Både **F** og **Vidne 1** var ophidsede. **Vidne 1** blev ved med at sige, ”vi skal ikke tage den nu, du er sammen med dine børn”. Udenfor McDonalds udvekslede **F** og **Vidne 1** telefonnumre og aftalte, at de skulle tage den senere.

Der var ikke nogen særlig grund til, at han gik med **Vidne 1** ud af bilen, da de ankom til Circle K. Han regnede ikke med, at der skulle ske noget særligt. Han overhørte **Vidne 1's** telefonsamtaler og fik den forståelse, at der skulle siges undskyld, så det kunne komme ud af verden. Han var helt stille og rolig, da de ankom til Circle K. Havde han vidst, at der skulle ske noget, var han aldrig taget med. Det var **F**, der startede tumulten. Det var tydeligt, at det var et bagholdsangreb. Han blev meget bange. Han så strygestålet blive trukket som en sabel.

Da tumulten opstod, løb han væk. Bagefter gik han det sidste stykke hen til bilen, hvilket er det, som er med på videooptagelserne. Han var bange for at løbe hen til bilen, da det kunne give en reaktion. Da han satte sig ind i bilen, så han igen en person komme løbende imod sig med noget i hånden. Han ved ikke, om han var nået helt ind i bilen. Han gik i chok og var sikker på, at personen med strygestålet ville slå ham ihjel. Han ved ikke, hvorfor strygestålet ikke kan ses på videooptagelserne fra Circle K, måske gemte personen det væk på grund af kameraerne. Han tror også, at **F** og de andre trak **Vidne 1** ud til højre for butikken for at komme væk fra kameraerne. Han var bange for at dø, allerede da han var på vej tilbage til bilen. I forbindelse med et tidligere overfald på hans familie stak han også af fra dem. Politiet hjalp efterfølgende hans familie med at flytte fra Odense til Sjælland på grund af overfaldet. Som lille var han tæt på at dø på grund af et knivstik i maven, og han bliver panisk og paranoid, når han ser våben. Han er heldig, at han stadig er i live. De andre har dræbt flere mennesker. Ham, der løb efter ham, er sigtet for flere skyderier og er stukket af fra Vestre Fængsel.

Henne ved bilen registrerede han også tumult i den modsatte retning, men han kunne ikke se det tydeligt, da de var trukket helt ud i siden af tankstationen. Han kørte væk fra personen, der kom løbende, og i retning mod tumulten. Hvis han var kørt mod personen, ville han have ramt ham. Han tænkte ikke på at bakke. Da han kørte fra benzinstanderen, havde han blikket rettet mod den person, der kom løbende imod ham. Foreholdt videooptagelser har han forklaret, at han ikke husker, at han forsøgte at undvige **Vidne 1** med bilen. Måske ramte han ikke koblingen i det øjeblik, **Vidne 1** nærmede sig bilen. Han mærkede derefter et dunk mod bilen, men så ikke, hvem han havde ramt. Han fandt først ud af,

at det var [F], han havde ramt, da politiet fortalte ham det i forbindelse med, at han blev anholdt. Fra starten troede han, at han havde ramt en tilfældig person. Det var først i forbindelse med afhøring på politistationen, at han fik at vide, at manden var afgået ved døden. Han fik det meget dårligt, da han hørte det, og har siden fået sovemedicin.

Han husker ikke, at han under grundlovsforhøret skulle have forklaret, at [F] stillede sig ud foran bilen med armene bredt ud for at standse bilen, eller at han drejede bilen til venstre for at undgå at ramme [F]. Under grundlovsforhøret var han i chok over, at en mand var død. Han ved ikke, hvordan han kørte. Han har ofte været på tanken og ved, hvor udkørslen er.

Han kørte tilbage og hentede [Vidne 1], fordi han så i bakspejlet, at [Vidne 1] var ude på vejen og blev jagtet af en person. Han kørte ikke tilbage til tanken. Han var så meget i panik, at han også kørte lidt ind i [Vidne 1]. De kørte væk fra tankstationen, inden han ringede til politiet. Han ville i sikkerhed først. Han ringede til politiet, fordi han havde påkørt en person, og de var blevet overfaldet af fire personer. Han var i panik, da han ringede til alarmcentralen, og han sagde alt muligt, herunder om knive, for at få politiet til at komme.

Han og hans familie er blevet truet på grund af sagen. Hans familie har været nødt til at flytte. Det er sket med politiets hjælp. Han er sikker på, at det er [F's] venner, som er tilknyttet bandemiljøet, der står bag. Det er personer, som gør alvor af deres trusler. Han blev truet af personer tilknyttet LTF i landsrettens arrest i frokostpausen. Politiet har optaget rapport herom.

[Vidne 1] har supplerende forklaret blandt andet, at de ikke ventede på, at [F] skulle komme tilbage til McDonalds. Hans uoverensstemmelse med [F] skyldtes ikke noget konkret. De brød sig bare ikke om hinanden. Han kendte [F] fra Holbæk. [F] gik på ham på McDonalds. Det var [F], der foreslog, at de gik udenfor. Tiltalte og en anden ven sagde til vidnet, at han skulle lade [F] være, da [F] havde sine børn med. [F] truede både vidnet og vidnets venner. [F] ville have hans mobilnummer og sagde, at han ville komme tilbage med sine venner. Vidnet truede ikke [F] på McDonalds. Han kunne ikke tage [F] alvorligt, da [F] var sammen med sine børn.

Han blev ikke påkørt af tiltalte, fordi han nærmere sig bilen fra siden. Han prøvede at hoppe ind i bilen for at komme væk. Han nåede kun at banke på ruden. Han råbte til tiltalte, ”hvad fanden laver du”, fordi tiltalte var på vej væk fra ham. Han syntes, at det var underligt, at tiltalte kørte væk fra ham, og kan kun forklare det med, at tiltalte forvekslede ham med en anden. Tiltalte kørte helt almindeligt ud fra tankstationen. Der var ikke fart på eller noget som helst. Det er ikke hans opfattelse, at det var med vilje, at tiltalte påkørte **F**, snarere tværtimod. Det kan godt passe, at han forklarede til politiet, at tiltalte kørte væk i panik. Han kender ikke tiltalte som en person, der slås. Han er helt sikker på, at personen med jernrøret, som løb efter han, var den samme person, som inden da var løbet efter tiltalte. Han blev ramt på knæet af bilen, da tiltalte kom tilbage for at samle ham op.

Politiet oplyste ham inden løsladelsen om, at der på grund af sagen er udlovet en dusør på vidnet og på tiltalte. Nogle af hans venner er blevet tilbudt 150.000 kr. for at fortælle, hvor han eller tiltalte er henne.

Vidne 4 har supplerende forklaret blandt andet, at hun ikke har set videooptagelserne af påkørslen. Hun lagde mærke til den grå Golf, der holdt skråt foran Circle K butikken. Bilen holdt ikke ved standeren.

Hun så to personer, der stod og lavede optøjer. Det lignede et slagsmål mellem to personer. Hun så ikke umiddelbart andre. Det er stadig uklart for hende, om det var en eller to personer, der gik ind i bilen. Hun så påkørslen. Hun så ikke førerens ansigt. Efter påkørslen undrede hun sig over, at der ikke var nogen, der hjalp den påkørte. Hun kørte sin bil lidt henimod den påkørte og gik ud for at hjælpe. Efter påkørslen kom også nogle af den påkørtes kammerater. Den påkørte var ikke kontaktbar.

Hendes forklaring i byretten om, at påkørslen var med overlæg, fordi den var frontal, skal forstås sådan, at hun fik det indtryk, at der først var tumult, og bagefter skulle den påkørte bare dø. Hun tænker, at det er det, man vil, når man kører ind i nogen på den måde. Manden skulle bare køres ned. Han fløj op i luften ved påkørslen. Hun baserer sin opfattelse på den måde, føreren kørte på. Han kørte væk og kom ikke tilbage. Det er hendes indtryk, at føreren bare skulle væk.

V10 har supplerende forklaret blandt andet, at han kendte **F**, fordi de kom fra samme område i Tyrkiet. **F** var blevet hans ven, og han kørte til Holbæk for at støtte ham. Han kørte i bil og parkerede lidt væk fra tankstationen modsat

McDonalds. ■■■ F ■■■ bad ham ikke direkte om at komme, men han forstod det sådan, at ■■■ F ■■■ prøvede at sige, at han skulle komme. Det indtryk fik han, fordi ■■■ F ■■■ forklarede, at der var kommet nogle arabere, som prøvede at slå, mens ■■■ F ■■■ sad med sine børn, og at ■■■ F ■■■ havde skubbet til personerne på McDonalds. Han erindrer ikke, at han den 5. december 2017 forklarede politiet, at ■■■ F ■■■ havde bedt om hjælp, men har muligvis forklaret sådan. Som han husker det, bad ■■■ F ■■■ ikke om hjælp. ■■■ F ■■■ forklarede ikke, at han havde aftalt et møde, men fortalte, at de andre ville samle sig og komme til ■■■ F's ■■■ bopæl. ■■■ F ■■■ havde derfor ringet til modparten inden. Han tog til Holbæk i forventning om, at der skulle ske et eller andet. Han vidste ikke præcist hvad. Mens de sad på McDonalds, fortalte ■■■ F ■■■, at de andre kom for at slå. De var ca. en halv time på McDonalds. ■■■ V9 ■■■ og ■■■ V8 ■■■ var der også. Der var et par stykker mere, som han ikke selv kendte, og som de mødte tilfældigt. Mens de sad på McDonalds, fik ■■■ F ■■■ et par opkald. Én af telefonsamtalerne var med den person, som ■■■ F ■■■ havde et problem med. Telefonen blev ikke sat på medhør, og vidnet hørte ikke samtalen. Han kan ikke huske, at han har forklaret politiet, at han var på McDonalds samtidigt med ■■■ F's ■■■ børn eller den person, som ■■■ F ■■■ havde en konflikt med.

De var fire personer for en sikkerheds skyld. Det var et langtidsproblem mellem ■■■ F ■■■ og de andre. ■■■ F ■■■ havde også skændtes med dem i telefonen. Det har ■■■ F ■■■ fortalt ham, men han har ikke overhørt det. Det var naivt, at de andre kun mødte op med to personer. De havde forventet, at der ville komme fire fra den anden side.

Han stillede sig på hjørnet af tanken ud mod Valdemar Sejervej. Han har erfaring fra lignende møder og slagsmål og gik den anden vej rundt om tanken end de andre, så de ikke alle sammen blev fanget samme sted, hvis det kom til et slagsmål. Han stod der ikke for at hindre, at nogen skulle løbe væk. Det var for at dele modstanderne op, hvis de skulle slå. De havde ikke lagt nogen egentlige planer for et slagsmål. Han sagde bare til de andre, at han ville tage den anden side. De andre spurgte ikke hvorfor.

Han stod ved siden af tankstationen, da modpartens bil ankom. Han stod og kiggede på bilen. Manden steg ud af bilen. Manden og ■■■ F ■■■ gav hinanden hånden. De krammede også. De gik hen mod vaskehallen og tændte begge cigaretter. Han blev derfor chokeret, da de begyndte at slå. Der gik ca. 20 sekunder, fra de gav hånd, til det udviklede sig til et slagsmål. Slagsmålet startede syd for vaskehallen. Han så ikke, hvem der startede det. Det var det, han mente, da han i byretten forklarede, at han ikke så nogen slå eller skubbe til hinanden. Han kiggede på dem hele tiden, men måske kiggede han væk på et tidspunkt.

■ F ■ var lidt mere aktiv i slagsmålet. Han kan ikke huske, om begge parter slog. Han gik hen imod dem, da slagsmålet startede. Slagsmålet bevægede sig ind mod tanken. Én af dem forsøgte at komme ind i butikken. Han fulgte ikke efter slagsmålet, men fulgte med i, hvad der skete. Han deltog ikke som sådan i slagsmålet, men han sparkede ■ F's ■ modstander én gang, da denne kom løbende væk fra ■ F ■ i retning mod vidnet. Det var forkert af ham at blande sig i slåskampen, hvor det var én mod én. Han kan ikke huske, om han troede, at modstanderen ville angribe ham. Modstanderen løb videre. Han har ikke set videooptagelserne fra tankstationen.

Da tiltalte kørte væk fra tankstationen, kunne tiltalte have ramt ham, hvis tiltalte havde villet det. Tiltalte prøvede at køre ud fra tankstationen. Han kan ikke huske, at han hørte bilen inden påkørslen. Han kan ikke huske at have forklaret til politiet, at bilen gassede voldsomt op og startede med hjulspind.

Han har ikke set strygestålet før i dag. ■ V9 ■ kom hen til ham efter påkørslen, mens han sad med ■ F ■. ■ V9 ■ havde da ikke noget våben. ■ V8 ■ var også til stede og prøvede at ringe efter en ambulance. Han kan ikke huske, hvorfor han ikke forklarede noget om ■ V8 ■, første gang han talte med politiet. Der var ikke en aftale om, at ■ V8 ■ ikke skulle nævnes. Han har ikke nogen kontakt til LTF. Han ved ikke, om nogen af de andre havde kontakt til LTF den pågældende dag.

■ V8 ■ har supplerende forklaret blandt andet, at han havde kendt ■ F ■ i en årrække. Han har hørt, at uoverensstemmelsen mellem ■ F ■ og ■ Vidne 1 ■ skyldtes en episode, hvor ■ F ■ gav en dreng førstehjælp, og hvor en anden pillede ved drengens lommer. Der opstod tumult, og politiet blev involveret. ■ Vidne 1 ■ havde været til stede i den forbindelse, og efterfølgende havde ■ F ■ og ■ Vidne 1 ■ været uvenner. Uvenskabet havde stået på i ca. 6 måneder forud for hændelsen. Vidnet havde ca. 2 måneder forud for påkørslen overværet, at der blev råbt mod ■ F ■ fra en bil i nærheden af McDonalds. ■ F ■ oplyste dengang, at det var nogle nye bander, der var dukket op i Holbæk. Det var den samme bil, der blev råbt fra. Der var i hvert fald en sølvgrå bil. Han fik forklaret, at en af dem, der stak hovedet ud af bilen og råbte, hed ■ Vidne 1 ■. Han havde hørt i miljøet, at LTF havde forbindelser i Holbæk. Det var derfor, de kontaktede en af hans venner, som havde forbindelse til LTF, forud for mødet. Vidnet ringede til sin ven for at finde ud af, hvem de andre var. Det er rigtigt, at han forklaret til politiet, at den ven, han ringede til, er medlem af LTF, og at vennen oplyste, at der ikke var LTF-medlemmer i Holbæk. Vennen tilbød også at mægle og ringede modparten op, hvilket vidnet takkede ja

til. Det var hans opfattelse, at hans ven ville forsøge at få fat i nogen, der kendte modparten. Hensigten var at løse problemet. Han ved ikke, hvorfor de endte med at være fire. Han havde en aftale med [F] i forvejen. [F] fortalte ham, allerede inden de mødtes, at der ville komme andre. Da det blev aftalt, at [F] skulle mødes med [Vidne 1] og give hånd, spurgte han [F], hvorfor det var nødvendigt, at de var fire. De samles alle fire på McDonalds og forlod McDonalds samtidigt. Han kan ikke huske, om de gik ud sammen. Han lagde ikke mærke til, at [V10] gik en anden vej.

Han husker det som om, at der var tre personer i bilen. Der stod to personer ud af bilen. [F] og [Vidne 1] gav først hånd, men røg pludselig på hinanden. Han stod 7-10 meter væk lidt syd for vaskehallen ved nogle containere sammen med [V9], måske for at give [F] og [Vidne 1] mulighed for at finde ud af det. De gemte sig ikke, men der var mørkt. Han så ikke, hvem der begyndte. Han må have kigget væk. Under tumulten slog [F] vistnok efter [Vidne 1]. Tumulten var lige syd for vaskehallen for enden af halvmuren ved vaskehallen. Tiltalte løb hen mod tumulten, og derfor løb vidnet og [V9] også hen mod tumulten. Han kan ikke i detaljer forklare, hvor [V9] var henne, men han fornemmede, at én løb med ham. Vidnet løb efter tiltalte, der løb venstre om muren ved vaskehallen. Han løb efter tiltalte, fordi det virkede som om, tiltalte ville blande sig i slagsmålet og hjælpe [Vidne 1]. Det var ikke vidnets fornemmelse, at tiltalte løb hen mod tumulten for at stoppe slagsmålet. Han hverken så eller hørte, at [V9] sagde til tiltalte, at han skulle blande sig uden om, inden tiltalte derefter løb væk. Han løb måske efter tiltalte for at få fat i ham. Han fulgte ikke efter tiltalte ret langt. Han løb tilbage mod tanken for at se, hvad der skete. Tumulten var trukket hen mod tanken. Det er rigtigt, at han så [Vidne 1] forsøge at komme ind i Circle K butikken. [V9] og [V10] var mellem vidnet og tumulten. Han kom sidst hen til tumulten, hvilket ses på videooptagelsen. Han havde ikke noget våben på sig. Det er han helt sikker på.

Efter påkørslen åbnede han døren til butikken og bad dem ringe efter hjælp, hvilket også ses på videoovervågningen. Han hentede nogle klude i sin bil. Han husker ikke at have forklaret til politiet, at der ikke var klude i bilen. Der er en fejl i afhøringsrapporten herom. Han tænkte ikke på at rette fejlen overfor politiet, da det ikke var vigtigt. Han tænkte ikke på at spørge i butikken efter klude. Han gik ikke over til bilen for at gemme noget.

Han kontaktede politiet dagen efter. Han kan ikke huske, hvorfor han først talte med politiet den 10. oktober 2017, men mener, at afhøringstidspunktet blev aftalt, da han ringede til politiet den 6. oktober 2017. Han er ikke i tvivl om, hvorvidt han gik tilbage til [F], da

han var med til at bære **F** ind i ambulancen. Det er rigtigt, at han har forklaret, at han ville væk, inden politiet kom. Han tænkte ikke klart og var i chok, men gik som sagt tilbage til **F**. Det var **V9** og **V10**, der fortalte ham, at politiet havde skrevet vidnets navn ned. Han er ikke bekendt med, om **V9** og **V10** skulle have undladt at forklare, at han også var til stede.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han er født i Irak. Da han var 1 år, flygtede han sammen med sine forældre og søskende til Saudi Arabien, hvorfra de flygtede videre til Iran i 1993. Der boede de, indtil de rejste til Danmark i 2000. Om han har irakisk statsborgerskab, ved han ikke. Han kender ikke til irakiske skikke og kultur.

Siden de flygtede fra Irak, har han kun en enkelt gang været tilbage i landet. Det var i 2013, hvor hans far tvang ham til at besøge sig i Irak, da hans far mente, at han var blevet for dansk. Det var et mareridt. Efter nogle dage i Irak blev han anholdt for at høre musik og sad fængslet i 10 dage. De boede hos en af faderens venner, da hans far ikke havde sin egen bopæl. Naboerne tæskede ham, da hans shorts var for korte. Han har ingen ide om, hvordan han skal indrette sig i Irak, hvis han udvises. Siden besøget har han ikke haft kontakt til sin far. Han er bekendt med, at hans far blev skudt i armen, men han ved ikke, om faderen stadig er i live. Han taler farsi, men ikke arabisk, da han alene har kendskab til enkelte ord og vendinger på arabisk. I Irak taler man irakisk arabisk.

Hans kæreste er gravid. Da han var 16 år, havde han en filippinsk kæreste. Hun blev gravid og rejste tilbage til Filippinerne. Han har set deres dreng, som nu er 12 år, nogle enkelte gange. Han har spillet som professionel fodboldspiller i flere klubber. Lige inden påkørslen havde han skrevet kontrakt med **Klub**, men nåede aldrig at starte der. Han havde også opstartet en virksomhed, som hans brødre nu har overtaget.

Tiltalte har været fortsat varetægtsfængslet under anken.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldsspørgsmålet fremgår:

”Forhold 1:

6 nævninger og 3 dommere udtaler:

Vidne 4 har for landsretten uddybet sin forklaring om, at tiltalte efter hendes opfattelse havde til hensigt at ramme F, og har forklaret, at hun opfattede tiltaltes frontale påkørsel af F sådan, at hensigten var, at han skulle dø.

Efter overvågningsvideoerne fra gerningsstedet kan det ikke lægges til grund, at tiltalte umiddelbart inden påkørslen af F foretog en manøvre for at undgå at ramme Vidne 1. Herefter, og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltræder vi, at tiltalte er fundet skyldig i overensstemmelse med den rejste tiltale.

3 nævninger udtaler:

Vi finder, at der ikke er ført det fornødne bevis for, at tiltalte havde forsæt til at ramme F, og stemmer derfor for at frifinde tiltalte i forhold 1.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, findes tiltalte herefter skyldig i forhold 1.

Forhold 2:

Et enigt nævningeting tiltræder også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte ved sin kørsel er skyldig i forhold 2.

Thi bestemmes:

Byrettens skyldkendelse stadfæstes.”

Straffen

Der er afgivet 12 stemmer for at forhøje straffen til fængsel i 8 år, 5 stemmer for at forhøje straffen til fængsel i 7 år og 1 stemme for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år.

Flertallet på 12 stemmer har lagt vægt på voldens karakter og følger, og at tiltalte gentagne gange er straffet for vold og anden personfarlig kriminalitet.

Mindretallet på 5 stemmer har lagt vægt på de samme skærpende omstændigheder som flertallet og har fundet, at straffen passende kan forhøjes til fængsel i 7 år.

Mindretallet på 1 stemme har lagt vægt på de samme skærpende omstændigheder som flertallet, men har ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at forhøje straffen i forhold til den straf, som byretten har idømt på fængsel i 6 år.

Efter stemmeflertallet forhøjes straffen til fængsel i 8 år.

Udvisning

Der er afgivet 14 stemmer for at udvise tiltalte for bestandigt og 4 stemmer for at frifinde tiltalte for påstanden om ubetinget udvisning.

Flertallet på 14 stemmer udtaler:

Tiltalte er irakisk statsborger og er i den foreliggende sag idømt 8 års fængsel for vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter med døden til følge ved frontalt at have påkørt forurettede.

Det følger herefter af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 1 og 6, jf. § 32, stk. 2, nr. 5, at han skal udvises ubetinget med indrejseforbud for bestandigt, medmindre udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er, om en sådan udvisning med sikkerhed vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv.

Tiltalte er 29 år. Han er ikke gift eller samlevende, og han har ingen børn, idet han for landsretten har oplyst, at hans kæreste er gravid, og at han har en 12-årig søn, som han har set få gange. Han har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 17 år, og udvisning vil derfor indebære et indgreb i hans privatliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Efter artikel 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig for at forebygge forbrydelse. Dette beror på en proportionalitetsvurdering. Af Menneskerettighedsdomstolens praksis, herunder dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig), fremgår blandt andet, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre

en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her.

Der skal i tilfælde som det foreliggende, hvor udlændingen er en yngre mand, der endnu ikke har etableret sin egen familie, lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, varigheden af udlændingens ophold i værtslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og udlændingens adfærd i denne periode samt fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet.

Før det aktuelle forhold blev begået, var tiltalte dømt for personfarlig kriminalitet, der var begået, inden han blev 18 år, idet han i 2005 blev idømt fængsel i 1 år for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 245, § 260, nr. 1, jf. § 21, § 261, stk. 2, og § 266, til dels jf. § 23, ved sammen med flere medgerningsmænd at have frihedsberøvet to personer i et døgn og have begået vold af særligt rå, brutal eller farlig karakter samt fremsat trusler.

For forhold, begået efter han var fyldt 18 år, blev han i 2009 straffet med en fællesstraf på fængsel i 50 dage for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 244 ved at have tildelt en person slag i ansigtet. I 2009 blev han endvidere dømt for røveri ved sammen med flere medgerningsmænd ved vold og trussel om vold at have frataget en tilfældig bilist hans penge og bilnøgler. Tiltalte blev herfor idømt fængsel i 6 måneder. I 2012 blev tiltalte dømt for sammen med en medgerningsmand at have udøvet vold i form af knytnæveslag, spark og halsgreb. Herfor blev tiltalte straffet i medfør af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, med en fællesstraf på fængsel i 8 måneder. Tiltalte blev i 2015 straffet med betinget fængsel i 5 måneder og 10 dage for bl.a. afpresning ved at have truet en person med vold for derigennem at skaffe sig et større pengebeløb. Straf for et samtidigt påkendt forhold vedrørende vold bortfaldt i medfør af straffelovens § 248.

På den anførte baggrund og navnlig henset til den personfarlige kriminalitet, som tiltalte har fortsat med at begå, efter han blev 18 år, finder vi, at der er en betydelig risiko for, at han også fremover vil begå kriminalitet, herunder personfarlig kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises.

Tiltalte har som nævnt haft lovligt ophold her i landet i ca. 17 år. Han har sin mor og 7 søskende i Danmark. Hans far boede i 2013 i Irak. Tiltalte har gennemført folkeskolens 10. klasse og HG og har haft forskellige jobs af kortere varighed. Der er ikke tvivl om, at tiltal-

te har en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning med indrejseforbud for bestandigt vil indebære en væsentlig belastning for ham.

Tiltalte er født i Irak, men udrejste efter det oplyste til Saudi Arabien, da han var 1 år, og senere til Iran. Han kom til Danmark, da han var 10 år, og har derfor tilbragt hovedparten af sit liv her i landet. Han har efter det oplyste efter udrejsen besøgt Irak en enkelt gang i 2013, hvor han besøgte sin far. Tiltalte har oplyst, at han taler farsi og har afgivet skiftende forklaringer om i hvilket omfang, han taler arabisk. Herudover må det antages, at han gennem sin herboende familie har et vist kendskab til irakisk skik og kultur. Vi lægger herefter til grund, at han ikke vil være helt uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i Irak, hvis han udvises.

Efter arten og grovheden af såvel hans nuværende som tidligere kriminalitet finder vi efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans stærkere tilknytning til Danmark end til Irak. Vi bemærker, at den del af tiltaltes familie, der bor i Danmark, vil have mulighed for at opretholde kontakten med ham, herunder ved at kommunikere med ham via telefon og internet, idet bemærkes, at tiltaltes kæreste efter det oplyste er blevet gravid efter byrettens dom, og at tiltalte derfor ikke har haft et effektivt familieliv med sin kæreste og det ufødte barn.

Vi finder herefter, at ubetinget udvisning ikke er et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Vi finder endvidere, at det ikke er i strid med artikel 8, at udvisningen sker med indrejseforbud for bestandig og har herved særligt lagt vægt på den langvarige fængselsstraf, som tiltalte idømmes for det meget alvorlige voldsforhold, der medførte, at forurettede afgik ved døden.

Vi stemmer herefter for at stadfæste byrettens bestemmelse om, at tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandigt, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5, jf. § 22, nr. 1 og 6.

Mindretallet på 4 stemmer udtaler:

Vi finder efter det oplyste om navnlig tiltaltes tilknytning til Danmark, at det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise tiltalte for bestandigt, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, og stemmer for at frifinde tiltalte for påstanden herom.

Efter stemmeflertallet udvises tiltalte for bestandigt.

Førerretsfrakendelse

Et enigt nævningeting udtaler:

Tiltalte, der tidligere er frakendt førerretten ubetinget, har forsætligt påkørt **F**, der som følge heraf afgik ved døden, og har i øvrigt ført motorkøretøj på en særligt hensynsløs måde samt har begået et nyt forhold omfattet af færdselslovens § 125, stk. 1-3, inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden. Henset hertil tiltræder landsretten, at tiltalte er frakendt retten til at føre motordrevet køretøj i 8 år fra endelig dom, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 4 og nr. 9, (dagældende § 126, stk. 1, nr. 5 og 10), jf. § 128.

Konfiskation

Et enigt nævningeting udtaler:

Byrettens bestemmelse om konfiskation tiltrædes, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Erstatning og godtgørelse

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder de juridiske dommere, byrettens afgørelse om erstatning og godtgørelse til **Person 1**, **Person 2**, **Person 3**, **Person 4** og **Person 5**. Krav om erstatning og godtgørelse efter erstatningsansvarsloven forrentes efter lovens § 16. I den foreliggende sag forrentes kravene derfor 1 måned efter byrettens modtagelse af kravene den 14. juni 2018. Forrentningen af kravene skal herefter ske fra den 14. juli 2018.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Tiltalte straffes med fængsel i 8 år. Byrettens dom stadfæstes i øvrigt med den ændring, at erstatningskravene forrentes fra den 14. juli 2018.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.